

freds, naar man her taler om 16 Mill. Kr., og han maaske kun vil være med til at anvende 10 Mill. Kr. eller 7 Mill. Kr.; og paa den anden Side vil der være nogle, der ikke vil nøjes med de 16 Mill. Kr., der her er foreslaaet, men vil højere op. Jeg tror altsaa, at hvorledes man end ser paa det, vil det være ganske umuligt at sende et Forslag som dette ud til Folkeafstemning.

Og jeg gad egentlig nok vide, hvad det ærede Medlem og hans Sidemand til højre, der jo sikkert er Tilhænger af Forslaget om Folkeafstemning i dette bestemte Tilfælde, vilde sige, hvis der var Tale om at sende andre Forslag, f. Eks. Forslaget om Arbejdsløshedskasser, ud til Folkeafstemning. Lad os faa en Udtalelse fra de Herrer om, hvad de vil mene om at faa ud til Folkeafstemning et Spørgsmaal om, hvorvidt man fra det offentliges Side skal være med til at oprette Arbejdsløshedskasser eller støtte disse, eller hvor mange Millioner, 2 eller 6 eller 10 Millioner, man skal yde dertil fra det offentliges Side. Eller f. Eks. Spørgsmaalet om Nationalmuseet, som jo virkelig heller ikke er noget lille Spørgsmaal; vilde de Herrer være med til at æske Vælgernes Udtalelser om, hvorvidt de vil være med til at ofre 2 Millioner eller 5 Millioner eller maaske 8 Millioner derpaa?

Nej, jeg tror ikke, det gaar saaledes, som det ærede Medlem mener. Det ærede Medlem har haft alt for travlt med at affatte dette Forslag. Skulde man, som sagt, udvide den Form for Folkeafstemning, vi har her i Landet, til andre Tilfælde end de i vor Forfatning angivne, saa maatte vedkommende Forslag mere omhyggeligt forberedes, og saa maa man ikke, blot fordi man ikke ad ordinær Vej kan faa sin Villie, sige: Ja, saa maa Sagen ud til Folkeafstemning.

Det ærede Medlem vil ikke være forbavset, naar jeg udtaler, at jeg kan ikke være med til, at dette Forslag bliver ophejdet til Lov. Jeg tror, at man, naar man nu en Gang har givet os, der nu i dette Øjeblik er Medlemmer af Folketinget, et Mandat, saa maa vi med Hensyn til, hvor meget der skal ofres til det ene og det andet Formaal, se at komme til Rette med hinanden ved Forhandling, det gaar ikke an at sende saadanne Spørgsmaal ud til Folkeafstemning. Skulde man i det hele i højere Grad ind paa Folkeafstemninger, end vi kender det ifølge vor Forfatning, tror jeg, det skulde særlig være, hvor der er Tale om at tage fat paa ganske nye Opgaver, men jeg vil altsaa anbefale, at man indtil

videre bliver staaende ved det, vi i Øjeblikket har.

Dermed være naturligvis ikke sagt, at der ikke skulde kunne opstaa et eller andet meget enkelt Spørgsmaal, hvorom der var stærk Uenighed paa Rigsdagen, og som man kunde forme paa en saadan Maade, at Vælgere kunde svare et klart Ja eller Nej. Noget saadant har vi kendt tidligere, f. Eks. da vi i sin Tid stemte om, hvorvidt de vestindiske Øer skulde sælges eller ej. Vi havde ogsaa en Folkeafstemning i 1920, og den er for Resten ret betegnende. Det var en uhyre vigtig Afstemning, men der var forholdsvis ringe Deltagelse i den; jeg ved ikke, om det ærede Medlem erindrer det, men der var ikke en Gang 50 pCt., der deltog i denne Folkeafstemning. Det skal da heller ikke bidrage til, at vi herinde faar Følelsen af, at der er en meget stærk Trang ude i Befolkningen til at gaa mere i Retning af Folkeafstemning. Jeg vil altsaa for mit Vedkommende fraraade, at man vedtager et Forslag som det, det ærede Medlem med flere her har stillet, og tilraade, at man bliver ved det bestaaende, det, der findes i vor Grundlov.

Ordføreren for Forslagsstillerne (P. Munch): Den højtærede Minister talte med en vis Bekymring om den Frodighed af Forslag, der vælter ud over Rigsdagen. Den højtærede Minister og hans Regering har ydet sit Bidrag dertil, men det kan ikke bestrides, at andre Partier ogsaa har ment det rigtigt at fremsætte Forslag. Det er en ganske naturlig Følge af, at det højtærede Ministerium i hele deres Behandling af den foreliggende politiske og økonomiske Situation har vist en saa overordentlig stor Ensidighed og holdt sig til en ganske bestemt Gruppe af Forslag, som ikke paa nogen Maade er af tilfredsstillende Beskaffenhed for de Partier her i Tinget, der ikke tilhører det Mindretalsparti, som støtter den højtærede Regering. Den højtærede Minister sagde, at Vælgere ikke kunde følge med i dette Virvar, og derfor var det ønskeligt, at der snart blev et Flertal her i Tinget og i det andet Ting, der satte Tingene paa rette Plads. Naar Vælgere kan have nogen Vanskelighed med at følge med i Virvarret, beror det vel paa, at der har været saa ringe Ledelse fra Regeringens Side, at man i saa ringe Grad er kommet ind paa en samlet og tilrettelæggende Behandling af de forskellige Forslag.

Om hele den almindelige Karakter af Forslagene tror jeg, jeg har Lov at sige